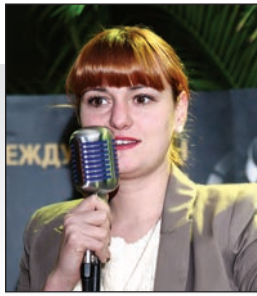

Зигфрид:

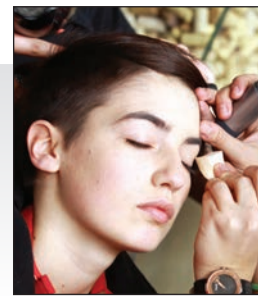
„Този път исках да създам простицък и чаровен филм...“

» На 2 стр.

Младежкото жури на СФФ

» На 3 стр.

Beauty Film Fest

» На 4 стр.

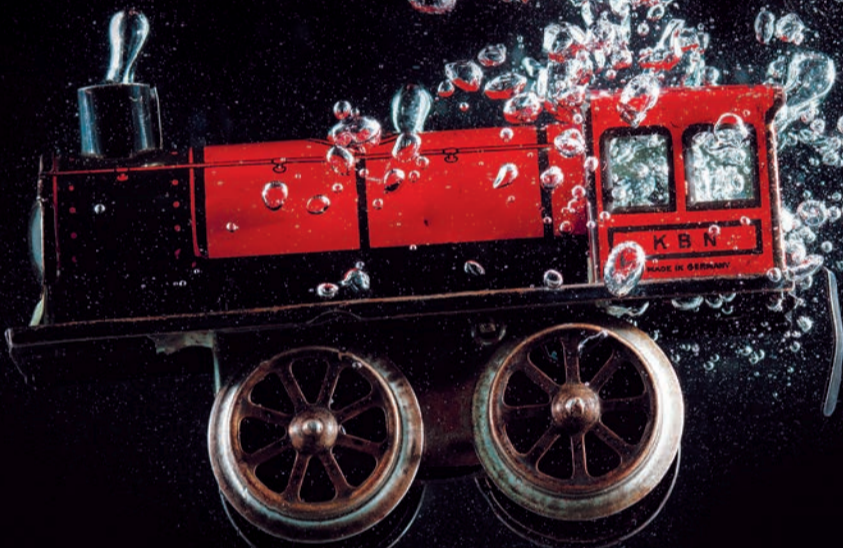
www.siff.bg

Разпространява се безплатно

15 МАРТ, 2012 г.

БРОЙ 7, ИЗЛИЗА ВСЕКИ ФЕСТИВАЛЕН ДЕН

ВЛАКЪТ НА СОФИЯ МИЙТИНГС ПОТЕГЛИ!

Деветото издание на София Мийтингс ще се състои от 15 до 18 март 2012 г. в рамките на 16-ия Международен София Филм Фест (9-18-29 март 2012 г.). София Мийтингс се провежда с подкрепата на програмите МЕДИА на Европейския съюз.

» 3 стр.

Елиас Деметриу:

„НЯМАХ АМБИЦИЯТА ДА НАПУСНА СТРАНАТА СИ, НО НАКРАЯ ТЯ МЕ НАПУСНА...“

Това изречение не е на Елиас Деметриу, а на една от героините във филма „Фиш енд чипс“, с който режисьорът участва в Международния конкурс на СФФ. Но то е осно-

вополагащо за разбирането на целия филм. Темата е много благодатна за комедия, но Деметриу избира съвсем друг подход, създавайки сериозен филм, който в съвременната

мултикултурна ситуация в Европа поставя един много важен въпрос пред нас: Кои сме ние – тези, които мислим, че сме, или някои други?

Основната тема във филма е въпросът за идентичността. Главният герой Анди, който живее в Лондон, е кипърски грък. И мисли за себе си като за кипърски грък... Само че, когато се завръща в родината си, в Кипър, открива, че не е точно такъв. Чувства се не на място. Страната, в която се завръща, не е същата, която помни от детството си. И чак

» 2 стр.

ФЕСТИВАЛЪТ „МИЛЕНИУМ“ ГОСТУВА НА 16-ИЯ СОФИЯ ФИЛМ ФЕСТИВАЛ

За първи път в рамките на София Филм Фест ще бъде показана избрана програма от документални филми от Международния филмов фестивал „Милениум“ – Брюксел.

На 8 септември 2000 г. в Ню Йорк всички държави-членки на ООН, приеми Декларация на хилядолетието, на базата на която са обособени осем Цели на хилядолетието за развитие, насочени към премахване на бедността, насърчаване на човешкото и социалното развитие и гарантиране на устойчиво спрямо околната среда развитие

навсякъде по света. През 2009 г. Любомир Георгиев и Златина Русева създават Международния филмов фестивал „Милениум“, единствения световен кинофестивал, посветен на Целите на хилядолетието. Това е независима инициатива, подкрепена от ООН и много други международни и европейски организации. Успехът на първите три издания на фестивала се дължи, освен на качеството на представените филми, и на множеството дебати и семинари, които съпътстват събитието.

» 4 стр.

Когато клонът се счупи

ФИЛМИТЕ ДНЕС

КИНО ЛЮМИЕР

16.30 **Чужденецът** / The Foreigner, 100'
18.30 **Парад** / Parade, 115'
21.00 **Байконур** / Baikonur, 94'

ДОМ НА КИНОТО

11.00 **Свещената крава** / Father, Son and The Holy Cow, 90' к/м: **Жълто куче** / Yellow dog, 27'

13.15 **Свещеният леля цирк** / Holy Flying Circus, 90' к/м: **Че сме се видели** / Seeing You, 16'
15.30 **Историята са живи, когато се помнят** / Stories Only Exist When Remembered, 98' к/м: **Отивам в Италия** / Going to Italy, 25'
18.00 **Бъдещето е завинаги** / Future Lasts Forever, 108' к/м: **В крак с времето** / In Step with the Time, 14'
20.30 **Свещеният леля цирк** / Holy Flying Circus, 90' к/м: **Че сме се видели** / Seeing You, 16'
22.45 **Животът на Брайън** / Life of Brian, 94'

CINEMA CITY

19.00 **А защо да не живеем заедно?** / And If We All Lived Together, 96'

21.00 **Петел с вино** / Kokowääh, 123'

Зигфрид:

„ТОЗИ ПЪТ ИСКАХ ДА СЪЗДАМ НЕ АВАНГАРДЕН, А ПРОСТИЧЪК И ЧАРОВЕН ФИЛМ...”

Зигфрид отново е тук – както обикновено, за целия фестивал: със своето електрифицирано чело, с интересните си истории, със страстното си и неуморно желание да свири – в различни ситуации, в различни зали, с различни хора, колкото може повече... и, разбира се, с нов филм. Един от най-екстравагантните и най-любими гости на СФФ тази година

ни изненада с филм, който е различен и от класиките му „Луиз (второ дубъл)” и „Санса”, и от визуалната поезия на бързи обороти в „Киногамите”. „Детски истории” има прожекции в три поредни дни – 17, 18 и 19 март, като на две от тези дати, 18 и 19, Зиг ще свири съответно в „София Лайв Клуб” и в Чешкия център.

Започваме с историите в „Детски истории”...

Този път исках да направя по-простицък филм. Нищо авангардно, баба. Бях в едно село в Казакстан, без намерение да правя филм, но в един момент ми дойде идеята да го заснема. Имаше едни деца там и аз написах импровизиран сценарий за тях – деца на възраст 4-6 години, за които снимането беше като игра.

И така, спонтанно, като на игра, се получи 45-минутна история, която завърших по-късно в Калкута. Децата всъщност не играеха роли, а просто си играеха. Понякога

трябваше да изиграят една и съща сцена повече пъти, но за тях това си беше част от играта. Когато снимаш деца, наистина трябва да си отвориш сърцето за тях – ако

нещо не им беше интересно, аз не настоявах да го снимаме, а просто ги следвах накъдето ме отведат.

Филмът обаче носи разпознаваемия ритъм и пулс

на другите филми на Зиг, а и на музиката му...

Да, защото аз съм малко или повече един и същи човек и имам едни и същи обсесии на тема любов и свобода. В „Детски истории” не се опитвах да следвам и налагам своя собствен стил, а просто да създам нещо много простицко и чаровно. Да, отново ги има камерата ми, намерението ми и т.н., но този път исках да създам нещо не чак толкова авангардно.

Тази година идваш на СФФ не само с нов филм, но и с нов двоен албум, записан в Куала Лумпур...

Да, музиката и киното са просто двата езика, които говоря. И в двата случая, и на двата езика, обикновено започвам от много проста идея и я развивам, импровизирайки. Но езиците не са важни – важна е емоцията, която предаваш на публиката, била тя чрез музика или картини. А емоцията винаги носи характерното за мен – любов, свобода, уважение, разбиране, отвореност към другия... В крайна сметка тези неща значат едно и също на всички езици.

“НЯМАХ АМБИЦИЯТА...”

» 1 стр.

накрая, когато се завръща в Лондон, открива какъв е всъщност.

Емигрантската тема и въпросът към коя култура принадлежиш са широко разгърнати във филма. Нека припомним думите на приятелката на главния герой, която идва от Източна Германия: „Нямах амбицията да напусна страната си, но накрая тя ме напусна...”

Да. Точно така. Всички герои във филма живеят с това чувство, че не принадлежат на мястото, където са в момента. И Карин, приятелката на Анди, живее с него в Лондон и отива с него в Кипър, но реално е от страна, която дори не съществува вече – Източна Германия. И това е причината изречените от нея думи да звучат толкова силно.

Вашата лична история, доколкото знаем, е подобна.

Да, моето семейство е от турската част на Кипър, която напус-

нахме, когато избухна войната от 1974 г. Избягахме в южната, гръцката част на Кипър, но там гледахме на нас като на бежанци – не ни приемаха съвсем като свои. Освен това баща ми е роден в Лондон и поради това познавам много добре ситуацията на кипърските емигранти във Великобритания. В момента живея в Атина и виждам, че същите културни различия има и между гръците от Гърция и тези, чиито семейства навремето са избягали в САЩ или в Австралия и сега се завръщат. И въпросът „Коя е моята страна, на коя земя, на коя култура принадлежа?” е много актуален и в техния случай.

Майката на Анди е интересен персонаж: тя е стара

жена, която непрекъснато губи паметта си – често срещан случай от живата действителност, но и един вид метафора във филма...

Да, точно за тази цел използвах образа на майката – защото исках ясно да дефинирам ситуацията: тя е възрастна, живее в Лондон, иска да се върне в Кипър, но когато се връща, тя не го разпознава като родното си място и все още иска да отиде в Кипър. И всъщност единственото нещо, което разпознава, е нейният дом, който обаче е в окупираната територия, в турската част на Кипър... Но спирам дотук, за да не разказвам какво става накрая.

В една от сцените в Лон-

дон магазинчетата с гръцки и турски надписи са едно до друго. И всъщност това са магазинчета на кипърски гръци и кипърски турци, чието ежедневие е общо. Смятате ли, че филми като Вашия могат да спомогнат за отърсване от взаимните предразсъдъци и недоверие...

Не, изкуството се прави обикновено от пионери, от прогресивни хора, а масите, за съжаление, следват икономиката и политиките. Но смятам, че ако спомагаме за това хората да се образуват, след сто години ще видим положителния резултат.

МЕЖДУНАРОДЕН КОНКУРС

Вълшебната долина
САЩ, 2011, 85 мин
Реж. Сжефри Зин

„Вълшебната долина” е кинодебютът на американския режисьор Джафи Зин. Когато в малко градче открият труп на млада жена, това е сигнал за началото на голяма мистерия, като тази в „Туин Пийкс”. Но не и в този филм. Обстоятелствата около смъртта на момичето

се изясняват доста бързо, така че Зин има време да се огледа в други посоки. Вместо да се концентрира върху загадката на убийството, той разказва за малкия град, в който то е станало – Бюл, щата Айдахо. С помощта на местни актьори и благодарение на познанията си за мястото Зин е заснел забележителен игрален филм за провинциално градче, носещ усещането за документален.

Джафи Зин е роден и израства в Южен Айдахо. Завършва кино в Училището по изкуства „Тиш” към Нюйоркския университет. Заснел е редица късометражни филми, които печелят награди и се прожектират на фестивали в САЩ и по света. „A Life for M-80” и „Bliss” са номинирани за престижната награда „Васерман” на Нюйоркския университет. Вторият от тях я печели и носи на Зин и награда за режисура. Когато не работи в киното, Зин пее в инди поп дуета „Фолдед лайт”.

Гледайте утре от 16.30 ч. в Дома на киното

Вяра, любов и уиски
България, 2012, 75 мин
Реж. Кристина Николова

Режисьорският дебют на Кристина Николова „Вяра, любов и уиски” е второто българско заглавие в Международния конкурс на фестивала. Кинопродукцията представя живота на млада българка, която се отказва от приказния си живот в Америка и се връща у дома при своя страстен приятел Вал. Той обаче има саморазрушителни навици. Когато съвсем неочаквано

в България пристига годеникът на момичето – Скот, тя трябва да избере между уреденото бъдеще, което той ѝ предлага, и обречената любов с Вал. В ролите ще видим Ана Стояновска, Валери Йорданов, Явор Бахаров, Лидия Инджова. Филмът получи наградата „Kodak Vision” за най-добър оператор (Александър Станишев) на кинофестивала в Сламданс '12.

Кристина Николова е родена в семейството на кинаджии. На 17-годишна възраст

заминава да следва икономика в университета в Чикаго. След като гледа експериментален филм за книжни самолети, тя сменя специалността си с кино и заминава за Лос Анджелис. Като оператор Кристина има във филмографията си заснети 6 игрални и 15 късометражни филма. В момента завършва киноучилището „Тиш” към Нюйоркския университет.

Гледайте утре от 18.30 ч. в Дома на киното

Влакът на София Мийтингс...

» 1 стр.

София Мийтингс е форум, насочен към професионалната киноаудитория – режисьори, продуценти, дистрибутори, представители на финансиращи организации и филмови фестивали, който се провежда в два самостоятелни модула:

Pitching – представяне на проекти за първи, втори или трети пълнометражен игрален филм на режисьори, търсещи финансова подкрепа или ко-продуценти.

Balkan Screenings (Балкански филмови прожекции) – панорама на най-новите български и балкански пълнометражни и късометражни игрални филми. Прожекциите са предназначени

за представители на филмови фестивали, международни компании за разпространение на филми и журналисти.

Паралелно ще се проведе интензивна програма от лекции, представяне на тренинг програми и дискуссионни панели.

Фондацията за кино Robert Bosch, подпомагаща късометражни игрални, документални и анимационни копродукции между Германия и Югоизточна Европа, ще представи за шести път своята The Co-production Prize. В рамките на презентацията ще се състои представяне на проекти на млади български режисьори, търсещи копродукция, пред пристигнали за целта немски продуценти.

МЛАДЕЖКОТО ЖУРИ НА СОФИЯ ФИЛМ ФЕСТИВАЛА ВЕЧЕ "ЗАСЕДАВА" В КИНОСАЛОНИТЕ

Поканихме почитателите на киното до 25 години, които живеят в София и могат да посветят своя месец март на киното, да кандидатстват за член на Младото жури на фестивала. Очаквахме да получим 3 рецензии от

по 3 изречения на последните 3 филма, които са гледали.

Четохме, преценявахме, зададохме въпроси – и избрахме своите фаворити. И това са: Филип Морозов, Костадин Мавродиев, Ив-Кристиан Ангелов, Яна Дими-

трова и Рут Колева. Както виждате, в нашето жури има и звездно присъствие. Младата певица Рут Колева се включи в него ден след като пъ във фестивалната парти зона заедно с Finertone (кийборд) и Елена Ангелова (перкусии),

обединени от проекта Ruth's Soululicious Trio.

Петимата членове на Младожкото жури ще изгледат възможно най-голям брой от всичките конкурсни програми, за да изберат своите фаворити.

Мартичка Божилова:

„ТЕЛЕВИЗИИТЕ СА ОСНОВНИТЕ НИ ПАРТНЬОРИ“

Винаги ли се налага на българските продуценти и режисьори да мислят за пазара?

Опитвам се да мисля за пазара и да намеря историята, която на мен лично да ми харесва и не мога да се сдържа да не я разкажа. Разсъждавам и върху това дали е гледаема и дали може да бъде финансирана.

Какъв е предметът на размисъл в тези филми?

Филмът „Момчето, което беше цар“ се фокусира върху рефлексия, медитация, затова какво се случи в България и защо в крайна сметка българският народ избра своя бивш цар за министър-председател. Филмът е на много нива. В него се разказва за царя и за неговото царство. Има галерия от герои, които са изключително кинематографични и експресивни, а понякога абсурдно смешни. Другият филм „Татко снима мръсни филми“ е посветен на режисьор

и продуцент от Холивуд. Изключително много се заиграва със стилистиката на Холивуд от 60-те. Имаме невероятни архиви, които са анимирани по един много сантиментален ретро начин. Филмът се гледа изключително лесно. Предназначен е за широка аудитория.

Има ли независимо българско кино и по какъв начин функционира в условията на настоящата кинополитика?

Независимо българско кино има, имало е и винаги ще има. Въпреки трудностите с държавното финансиране, хубавите филми винаги ще намерят начин да бъдат реализирани. В последните три години много малко от излезлите филми, които аз съм продуцирала, са финансирани от държавата. Пазарът на документалното кино е много очевиден. Той е предназначен предимно и само за телевизията.

Тази година на София Филм Фест 2012 „Агитпроп“ има две премиери за България – на документалните филми „Момчето, което беше цар“ (90 мин) на Андрей Паунов и „Татко снима мръсни филми“ (60 мин) на Йордан Тодоров. И двата филма са снимани от тандема Мисирков/Богданов. Филмът на Йордан Тодоров е предназначен за разпространение заедно с холивудската класика от 60-те години „Оргията на мъртвите“. И този път като отличителен стил на продуцентската къща можем да очакваме уелото жонглиране между жанровете.

ФИЛМИТЕ ДНЕС

КИНО ОДЕОН

18.30 **Купията** / The Box, 89'

20.30 **Враг** / Enemy, 108'

ФРЕНСКИ ИНСТИТУТ

19.00 **Пънкът не умира**
Punk's Not Dead, 104'

21.00 **Атенберг**
Attenberg, 95'

ЧЕШКИ ЦЕНТЪР

18.30 **Robert Bosch Shorts**, 110'

21.00 **OK Shorts**, 68'

ВОЕНЕН КЛУБ

18.30 **Вляво от пътя Лондон-Калкута**
To the Left of the London-Calcutta Highway, 74'

20.30 **Татко снима мръсни филми**
Dad Made Dirty Movies, 57'

Телевизиите са основните ни партньори. Много ми се иска българските национални телевизии да имат специален слот за документално кино. Това у нас все още е в сферата на мечтите, за разлика от други европейски държави.

По какъв начин намиращ финансирането за филмите?

Правим копродукции с чужбина, а също така работя с частни телевизионни канали в България. Понякога имам изцяло частен проект, който е финансиран от корпорация. Намират се различни начини за финансиране, но най-очевидният партньор за производството на документално кино е телевизията.

Къде можем да гледаме филмите след официалната им премиера на София Филм Фест 2012?

Съвсем скоро ще започне рекламната кампания по филма „Момчето, което беше цар“. Ще има кино разпространение. След една година се надявам да го видим и по телевизията в България. В края на април филмът „Татко снима мръсни филми“ ще има комбинирана кинопремиера заедно със старите холивудски филмови класики. Ще бъде показан в ограничен брой кина. Ще го комбинираме с премиерата на биографичната книга за Стивън Апостоолов, написана от нашия режисьор Йордан Тодоров.

Beauty Film Fest

Звездата от филма "Аве" Анжела Недялкова не влиза на прожекция на филм от програмата на СФФ, без да се възползва от професионалните грижи на "Vogue Vision". Всички гости на Фестивала могат да се разкраят в зала МАТИ'Д преди поредната филмова прожекция

ФЕСТИВАЛЪТ „МИЛЕНИУМ“ ГОСТУВА...

» 1 стр.

„Ние вярваме, че документалните филми имат важна роля в насърчаването на изгълнените на идеите за развитие на хилядолетието“ – споделя Любомир Георгиев, президент на фестивала. – „Документалните филми дават свободата да установим диалог между равни. И само когато започнем този диалог между равни, ще можем заедно да започнем разговора за това какъв трябва да е светът, в който ще живеем.“

Филми, включени в програма „Милениум“, са:

„Грийн“ на Патрик Руксел, копродукция между Индонезия и Франция от 2009 г. Този филм,

фокусиран срещу обезлесяването и за запазването на биоразнообразието, има отличия от повечето международни фестивали на филми, посветени на дивата природа.

Китайският филм „Когато клоунът се чуши“ на режисьора Джи Дан (2011) е поканен в официалната селекция на „Милениум“ 2012.

„Контакт“ е дело на австралийците Бенгли Дийн и Мартин Бътлър. Филмът е избран за най-добър документален филм на Международния филмов фестивал в Сидни през 2009 г.

„Снимане с мурси“ на Бен Янг и Олисарали Олибу е копродукция на Етиопия и Великобритания,

реализирана през 2009 година. Филмът е носител на наградата на ЮНЕСКО за културно многообразие на „Милениум“ 2011.

„Шахта № 8“ (2010) на Мариана Каат е дело на творчески екипи от Естония и Украйна. Филмът печели награди на международните филмови фестивали в Дърхам (САЩ), Талин (Естония), Загреб (Хърватия) и Перм (Русия).

Иранският филм от 2010 г. „Шесто чувство“ на Махмуд Рахмани е отличен със специалната награда на журито на „Милениум“ през 2011 г. Същата година печели и Голямата награда на журито на фестивала в Нюрнберг (Германия).

Контакт

Моят босоног приятел

Снимане с мурси

Шахта № 8

Шесто чувство

ФИЛМИТЕ УТРЕ

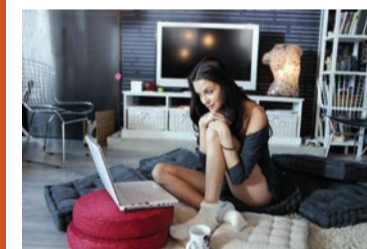
НДК – ЗАЛА 1

20.00 Хавър

Le Havre, 103'

Гала на толерантността

КИНО ЛЮМИЕР

16.30 Love.Net, 109'

19.00 Шоково състояние

The State of Shock, 93'

21.00 СФФУ:

Архео / Archeo, 76'

22.30 Фолк

Folk, 60'

ДОМ НА КИНОТО

11.30 Сънят на Агалберт / Adalbert's Dream, 101' к/м: Олег Тянков – художникът живописец ш / Oleg Tinkov – The Painter Indeed, 23'

14.00 Куклата, Шишко и аз / Doll, the Fatso and Me, 86' к/м: Яловина / Yalovina, 24'

16.30 Вълшебната долина / Magic Valley, 85'

18.30 Вяра, любов и уиски / Faith, Love and Whiskey, 90' к/м: Резерват „Северозапад“ Reserve "North-west", 23'

21.00 Портрет по зряч / Twilight Portrait, 105'

23.30 Оргията на мъртвите / Orgy of the Dead, 92'

IN AUTO VERITAS

Гостите на Фестивала използват София Ауто, за да отидат на кино

ПАРТИ ЗОНА

Тази вечер музиката в МАТИ'Д ще бъде изцяло посветена на Сиатълската сцена. Настроението ще се поддържа от DJ SadTone, който работи с DJ ShakerMaker. Това гарантира добър музикален избор и невероятна атмосфера.

Заповядайте тази вечер от 21.30 ч. в МАТИ'Д – Battle of Seattle, DJ SadTone

Главен редактор Деян Статулов
Автори Лора Трайкова, Преслава Преславова, Цветан Цветанов, Виктория Маринова и Десислава Томова
Geo Калев, Емона Цончева, Любомир Спиров, Марин Руков, Яна Пункина, Митко Момчев, Иван Григоров, Агряна Панева - координатор - Studiofo.net

Стилов редактор Богдана Китанова
Превод Мария Петкова
Дизайн и предпечат Александър Рангелов
Печат Дедракс
Издава Арт Фест

Цялата отговорност е на авторите и Европейската аудио-визуална и изпълнителна агенция и Комисията на европейските общности не носят отговорност за каквато и да е употреба на включената в това издание информация.

